

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Biernikowicz

Protokolant: prot. sąd. Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Katarzyny Guźniczak

po rozpoznaniu w dniu 09 czerwca 2020 roku na rozprawie

sprawy **B. S.** (S.)

ur. (...) w G.

syna J. i J. z domu S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. byłego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 12 marca 1992 roku, wydanym w sprawie **III K 231/91**, za czyny z: **a)** art. 210 § 1 dkk, popełniony 6 września 1991 roku, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 500.000 (pięciuset tysięcy) starych zł grzywny oraz karę dodatkową 3 (trzech) lat pozbawienia praw publicznych, **b)** art. 204 § 2 dkk, popełniony 28 czerwca 1991 roku, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 500.000 (pięciuset tysięcy) starych zł grzywny, przy czym wskazane wyżej kary pozbawienia wolności i grzywny zostały sprowadzone do kar łącznych 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 700.000 (siedmiuset tysięcy) starych zł grzywny; skazany wykonał karę dodatkową pozbawienia praw publicznych i karę łączną pozbawienia wolności od 9 września 1991 roku do 23 marca 1993 roku, następnie korzystając z warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty kary;

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 27 października 1992 roku, wydanym w sprawie **II K 398/92**, za czyn z art. 204 § 3 dkk, popełniony w lutym 1991 roku, na karę 1.500.000 (milion pięciuset tysięcy) starych zł grzywny;

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 28 grudnia 1995 roku, wydanym w sprawie **II K 680/95**, za czyny z: **a)** art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 205 § 1 dkk i art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk i art. 10 § 2 dkk i art. 60 § 1 dkk, popełniony w okresie od 28 września 1994 roku do marca 1995 roku, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, **b)** art. 265 § 1 dkk, popełniony 27 lutego 1995 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wskazane wyżej kary pozbawienia wolności zostały sprowadzone do kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany wykonał w okresach od 5 lipca 1996 roku do 11 lipca 1997 roku i od 2 listopada 1998 roku do 26 kwietnia 1999 roku;

IV. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 27 maja 1998 roku, wydanym w sprawie akt **II K 83/98**, za czyn z art. 203 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk, popełniony w okresie od 6 lutego do 27 marca 1998 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 800 (ośmiuset) zł grzywny;

V. Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 21 lipca 1998 roku, wydanym w sprawie **II K 173/98**, za czyn z art. 203 § 1 dkk i art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 203 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk i art. 60 § 1 dkk, popełniony w okresie od 19 lutego do 6 kwietnia 1998 roku, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 31 lipca 1998 roku, wydanym w sprawie **II K 416/98**, za czyn z art. 204 § 2 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk, popełniony 5 lutego 1998 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 28 czerwca 1999 roku, wydanym w sprawie **III K 292/99**, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 27 kwietnia 1998 roku, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z art. 33 § 2 kk przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki jest równa 10 (dziesięć) złotych;

VIII. łącznym Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 14 kwietnia 2000 roku, wydanym w sprawie **III K 944/99**, którym połączono: **a)** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **IV-VII** i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, **b)** kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **IV i VII** i wymierzono skazanemu karę łączną 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki jest równa 10 (dziesięć) złotych; skazany wykonał kary łączne grzywny i pozbawienia wolności w okresach od 1 maja do 2 listopada 1998 roku, od 26 kwietnia 1999 roku do 25 czerwca 2000 roku oraz od 13 lipca 2000 roku do 10 listopada 2001 roku;

IX. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 22 września 2000 roku, wydanym w sprawie **II K 218/00**, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 11 lipca 2000 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany wykonał w okresie od 10 listopada 2001 roku do 10 marca 2002 roku;

X. Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 5 kwietnia 2001 roku, wydanym w sprawie **II K 1067/00**, za czyn z art. 242 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, popełniony 29 czerwca 2000 roku, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 18 września 2002 roku, wydanym w sprawie **VI K 190/02**, za czyn z art. 178a § 2 kk, popełniony 30 czerwca 2002 roku, na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki jest równa 10 (dziesięć) złotych oraz środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; skazany wykonał grzywnę i środek karny;

XII. nakazowym Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 5 marca 2004 roku, wydanym w sprawie **VI K 111/04**, za czyn z art. 209 § 1 kk, popełniony w okresie od 8 stycznia 2003 roku do 21 stycznia 2004 roku, na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu 40 (czterdziestu) godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w stosunku miesięcznym;

XIII. zaocznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 31 marca 2004 roku, wydanym w sprawie **VII K 905/03**, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 17 lutego 2003 roku, na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. byłego Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 sierpnia 2004 roku, wydanym w sprawie **XXIII K 854/04**, za czyn z art. 233 § 1 kk i art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony 27 lutego 2004 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. łącznym byłego Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2004 roku, wydanym w sprawie **XXIII K 1774/04**, którym połączono kary jednostkowe ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **XII-XIV** i wymierzono skazanemu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrok ten utracił moc w związku z wydaniem wyroku łącznego w sprawie XVI K 65/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu;

XVI. Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 12 lipca 2005 roku, wydanym w sprawie **II K 14/05**, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk, popełniony 20 lutego 2004 roku, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. zaocznym Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 23 czerwca 2009 roku, wydanym w sprawie **II K 102/09**, za czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 7 lutego 2009 roku, na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 12 kwietnia 2010 roku, wydanym w sprawie II Ko 274/10, zarządzono skazanemu wykonanie tej kary;

XVIII. zaocznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 września 2009 roku, wydanym w sprawie **II K 296/09**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 kwietnia 2010 roku, wydanym w sprawie IV Ka 1832/09, za ciąg 6 przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, popełnionych w okresie od 6 października 2008 roku do 6 lutego 2009 roku, na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z art. 33 § 2 kk przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki jest równa 10 (dziesięć) złotych; skazany wykonał grzywnę;

XIX. zaocznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 17 marca 2010 roku, wydanym w sprawie **II K 223/09**, za: **a)** ciąg 6 przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w okresie od 20 października 2008 roku do 30 stycznia 2009 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, **b)** czyn z art. 276 kk, popełniony 16 listopada 2008 roku, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wskazane wyżej kary zostały sprowadzone do kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XX. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 6 maja 2010 roku, wydanym w sprawie **II K 72/10**, za czyn z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 2 września 2008 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XXI. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 24 maja 2010 roku, wydanym w sprawie **II K 166/10**, za czyn z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 20 września 2008 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 22 września 2010 roku, wydanym w sprawie **II K 405/10**, za ciąg 2 przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych 2 maja i 22 czerwca 2010 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXIII. Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 13 stycznia 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 367/10**, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 13 czerwca 2010 roku, na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 stycznia 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 790/10**, za czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 29 marca 2010 roku, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XXV. Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 8 lutego 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 2847/10**, za czyny z: **a)** art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 12 maja 2010 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, **b)** art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 276 kk zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony 12 maja 2010 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wskazane wyżej kary zostały sprowadzone do kary łącznej 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 14 marca 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 975/10**, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 21 maja 2010 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XXVII. łącznym Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 16 marca 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 518/10**, którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **XVII-XXI** i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą wykonał w okresach od 20 lipca do 15 października 2010 roku oraz od 12 kwietnia 2011 roku do 15 stycznia 2014 roku;

XXVIII. Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 22 marca 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 931/10**, za czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 20 maja 2010 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XXIX. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 kwietnia 2011 roku, wydanym w sprawie **II K 917/10**, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 30 czerwca 2010 roku, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXX. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 maja 2012 roku, wydanym w sprawie **XVI K 65/12**, którym połączono: **a)** kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **I a), I b) i II** i wymierzono skazanemu karę łączną 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, którą wykonał, **b)** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **IX i X** i wymierzono skazanemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbył w okresie od 10 listopada 2001 roku do 21 marca 2002 roku, **c)** kary jednostkowe ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **XII-XIV i XVI** i wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbył w okresach od 15 lipca 2004 roku do 14 marca 2005 roku, od 23 sierpnia do 26 września 2005 roku i od 11 października 2005 roku do 8 kwietnia 2006 roku, **d)** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w punktach **XXII-XXVI, XXVIII i XXIX** i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbył w całości w okresach 22 czerwca 2010 roku, od 15 do 16 lipca 2010 roku, od 15 października 2010 roku do 12 kwietnia 2011 roku i od 15 stycznia 2014 roku do 18 stycznia 2017 roku, przy czym w okresie od 18 stycznia 2017 roku do 14 lutego 2019 roku skazany korzystał z warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty tej kary na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 18 stycznia 2017 roku, wydanego w sprawie IV Kow 5081/16/wz, które zostało odwołane postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14 lutego 2019 roku, wydanym w sprawie V Kow 5911/18/owz i następnie odbywał w/w karę łączną pozbawienia wolności od dnia 1 marca 2019r. do dnia 24 maja 2019r.;

XXXI. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 10 maja 2018 roku, wydanym w sprawie **II K 102/18**, za czyn z art. 209 § 1a kk, popełniony w okresie od 21 marca do 15 listopada 2017 roku - w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej wyżej wymienionej w punkcie XXX d), na karę 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu 24 (dwudziestu czterech) godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w stosunku miesięcznym;

XXXII. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 21 listopada 2018 roku, wydanym w sprawie **II K 367/18**, za czyn z art. 209 § 1a kk, popełniony w okresie od 16 listopada 2017 roku do 28 czerwca 2018 roku - w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej wyżej wymienionej w punkcie XXX d), na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXIII. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 08 kwietnia 2019 roku, wydanym w sprawie **III K 160/19**, którym połączono karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie **XXXI** i karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie **XXXII** i wymierzono skazanemu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres wykonywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie **XXXII** od dnia 13 lutego 2019 roku, przy czym wyrok ten utracił moc w związku z wydaniem wyroku łącznego w sprawie III K 312/19 Sądu Okręgowego w Poznaniu;

XXXIV. Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 07 maja 2019 roku, wydanym w sprawie **II K 17/19** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 28 sierpnia 2018 roku - w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej wyżej wymienionej w punkcie XXX d), na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 2.000 zł;

XXXV. Sądu Rejonowego we Wschowie z dnia 28 maja 2019 roku, wydanym w sprawie **II K 53/19** za przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, popełnione we wrześniu 2018 roku - w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej wyżej wymienionej w punkcie XXX d), na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 2.800 zł;

XXXVI. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku, wydanym w sprawie **III K 312/19**, którym połączono karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie XXXIII, karę jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie XXXIV oraz karę jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym wyżej w punkcie XXXV i wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie III K 160/19 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 13 lutego 2019 roku godz. 18.20 do dnia 01 marca 2019 roku godz. 18.20; przy czym skazany odbywa obecnie w/w karę łączną od dnia 24 maja 2019r. godz. 18.20 i przewidywany koniec kary przypada na 2 stycznia 2021r. godz. 18.20;

XXXVII. Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku, wydanym w sprawie **II K 233/19**, za czyn z art. 209 § 1a kk, popełniony w okresie od 29 czerwca 2018 roku do dnia 12 lutego 2019 roku - w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej wyżej wymienionej w punkcie XXX d), na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; przy czym kara ta nie została wykonana nawet w części;

1. na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k. - **łączy karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku w sprawie o **sygn. akt III K 312/19**, wyżej opisanym w punkcie XXXVI oraz **karę jednostkową 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku, wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 233/19**, wyżej opisanym w punkcie XXXVII i wymierza w ich miejsce skazanemu B. S. **karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu B. S. okres wykonywania kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie III K 312/19 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 13 lutego 2019 roku godz. 18.20 do dnia 01 marca 2019 roku godz. 18.20 i od dnia 24 maja 2019 roku godz. 18.20 do - nadal;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

5. na podstawie art. 616 § 1 k.p.k., art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 1, 2, 4, 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. M. Z. kwotę 147,60 zł w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego;

6. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

/-/ Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

Wyrok łączny z dnia 9 czerwca 2020r.	Sygnatura akt	III K 145/20	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	były Sąd Wojewódzki w Poznaniu	z dnia 12 marca 1992 roku	w sprawie III K 231/91
2.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 27 października 1992 roku	w sprawie II K 398/92
1.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 28 grudnia 1995 roku	w sprawie II K 680/95
2.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 27 maja 1998 roku	w sprawie akt II K 83/98
3.	Sąd Rejonowy w Rawiczu	z dnia 21 lipca 1998 roku	w sprawie II K 173/98
4.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 31 lipca 1998 roku	w sprawie II K 416/98
5.	Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej	z dnia 28 czerwca 1999 roku	w sprawie III K 292/99
6.	Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej (wyrok łączny)	z dnia 14 kwietnia 2000 roku	w sprawie III K 944/99

7.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 22 września 2000 roku	w sprawie II K 218/00
8.	Sąd Rejonowy w Głogowie	z dnia 5 kwietnia 2001 roku	w sprawie II K 1067/00
9.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 18 września 2002 roku	w sprawie VI K 190/02
10.	Sąd Rejonowy w Kościerzynie (wyrok nakazowy)	z dnia 5 marca 2004 roku	w sprawie VI K 111/04
11.	Sąd Rejonowy w Lesznie (wyrok zaoczny)	z dnia 31 marca 2004 roku	w sprawie VII K 905/03
12.	były Sąd Rejonowy w Poznaniu	z dnia 27 sierpnia 2004 roku	w sprawie XXIII K 854/04
13.	były Sąd Rejonowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 22 grudnia 2004 roku	w sprawie XXIII K 1774/04
14.	Sąd Rejonowy w Rawiczu	z dnia 12 lipca 2005 roku	w sprawie II K 14/05
15.	zaocznym Sądu Rejonowego w Rawiczu	z dnia 23 czerwca 2009 roku	w sprawie II K 102/09
16.	Sąd Rejonowy w Lesznie (wyrok zaoczny)	z dnia 24 września 2009 roku	w sprawie II K 296/09
17.	Sąd Rejonowy w Lesznie (wyrok zaoczny)	z dnia 17 marca 2010 roku	w sprawie II K 223/09
18.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 6 maja 2010 roku	w sprawie II K 72/10
19.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 24 maja 2010 roku	w sprawie II K 166/10
20.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 22 września 2010 roku	w sprawie II K 405/10

21.	Sąd Rejonowy w Rawiczu	z dnia 13 stycznia 2011 roku	w sprawie II K 367/10
22.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 21 stycznia 2011 roku	w sprawie II K 790/10
23.	Sąd Rejonowy w Głogowie	z dnia 8 lutego 2011 roku	w sprawie II K 2847/10
24.	Sąd Rejonowy w Trzebnicy	z dnia 14 marca 2011 roku	w sprawie II K 975/10
25.	Sąd Rejonowy w Gostyniu (wyrok łączny)	z dnia 16 marca 2011 roku	w sprawie II K 518/10
26.	Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim	z dnia 22 marca 2011 roku,	w sprawie II K 931/10
27.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 1 kwietnia 2011 roku	w sprawie II K 917/10
28.	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 7 maja 2012 roku	w sprawie XVI K 65/12
29.	Sąd Rejonowy w Gostyniu za czyn z art. 209 § 1a kk, popołniony w okresie od 21 marca do 15 listopada 2017 roku	z dnia 10 maja 2018 roku	w sprawie II K 102/18
30.	Sąd Rejonowy w Gostyniu za czyn z art. 209 § 1a kk, popołniony w okresie od 16 listopada 2017 roku do 28 czerwca 2018 roku	z dnia 21 listopada 2018 roku	w sprawie II K 367/18
31.	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 08 kwietnia 2019 roku	w sprawie III K 160/19
32.	Sąd Rejonowy w Kościanie za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 §	z dnia 07 maja 2019 roku	w sprawie II K 17/19

	1 kk, popełniony w dniu 28 sierpnia 2018 roku		
33.	Sąd Rejonowy we Wschowie za przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, popełnione we wrześniu 2018 roku	z dnia 28 maja 2019 roku	w sprawie II K 53/19
34.	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 03 września 2019 roku	w sprawie III K 312/19
35.	Sąd Rejonowy w Rawiczu za czyn z art. 209 § 1a kk, popełniony w okresie od 29 czerwca 2018 roku do dnia 12 lutego 2019 roku	z dnia 04 grudnia 2019 roku	w sprawie II K 233/19

1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Faktem udowodnionym jest prawomocne skazanie B. S. wymienionymi w części 1.1 wyrokami skazującymi, w tym wydanymi wobec skazanego wyrokami łącznymi.	-odpisy wyroków wydanych wobec skazanego, zawarte w aktach głównych i załącznikach, - dane o karalności z KRK	k. 8-23, 73, a także zawarte w aktach głównych i wykonaw-czych II K 233/19, XVI K 65/12, III K 312/19,
	Faktem udowodnionym jest, że skazany nie odbył dotąd w całości kary łącznej orzeczonej	- dane o wykonaniu kary z akt Wp dot. III K 312/19 - dane z NOE SAD	k. 8-23, 73, a także zawarte w aktach głównych i wykonaw-czych II K

	<p>wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 3 września 2019r. o sygn. akt III K 312/19, którą to karę łączną ma odbywać do dnia 2 stycznia 2021r. godz. 18.20</p>	<p>- dane z opinii o skazanym z ZK i informacji o orzeczeniach i osadzeniach z CZSW BIS</p> <p>- karta karna</p>	<p>233/19, XVI K 65/12, III K 312/19,</p> <p>k. 76-77</p> <p>k. 7, 24-57</p> <p>k. 58-63</p>
	<p>Faktem udowodnionym jest, że skazany odbył w całości karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 maja 2012r. o sygn. akt XVI K 65/12 (karę łączną odbył w całości w dniu 24 maja 2019r.)</p>	<p>-dane o wykonaniu kary z akt Wp dot. XVI K 65/12</p> <p>- dane z NOE SAD</p> <p>- dane z opinii o skazanym z ZK i informacji o orzeczeniach i osadzeniach z CZSW BIS</p>	<p>k. 8-23, 73, a także zawarte w aktach głównych i wykonaw-czych II K 233/19, XVI K 65/12, III K 312/19, k.76-77</p>
	<p>Faktem udowodnionym jest, że skazany wykonał w całości kary orzeczone wyrokami opisanymi w części 1.1 uzasadnienia w pkt od 1 do 30</p>	<p>- dane z NOE SAD, dane z opinii o skazanym z ZK oraz z informacji o orzeczeniach i osadzeniach z CZSW BIS</p>	<p>k. 8-23, 73, a także zawarte w aktach głównych i wykonaw-czych II K 233/19, XVI K 65/12, III K 312/19,</p> <p>k. 76-77</p>
	<p>Faktem udowodnionym jest, że zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności jest zmienne (był i nagradzany, i karany dyscyplinarnie), proces jego resocjalizacji przebiega wolno. W czasie odbywania kary zmieniono mu typ zakładu karnego z półotwartego na zamknięty z uwagi na zażycie środka odurzającego. Mimo zdiagnozowanego wcześniej problemu uzależnienia alkoholowego, obecnie nie jest zainteresowany</p>	<p>- opinia o skazanym sporządzona przez Dyrektora ZK W. z dnia 24.04.2020r.</p>	<p>k. 8-23, 73, a także zawarte w aktach głównych i wykonaw-czych II K 233/19, XVI K 65/12, III K 312/19,</p> <p>k. 76-77</p>

	kontynuacją terapii. Pracuje w zakładzie karnym odpłatnie u kontrahenta zewnętrznego ((...) SA) w pełnym systemie konwojowania, sumiennie wywiązuje się z obowiązków pracowniczych.		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Faktem nieudowodnionym jest twierdzenie obrońcy skazanego, wyrażone we wnioskach końcowych, że skazany zasługuje na wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji (obrońca wniósł o najniższy wymiar kary łącznej).	-----	-----

36. Ocena Dowodów		
36.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1, 2, 3 i 4	<ul style="list-style-type: none"> - odpisy wyroków wydanych wobec skazanego - dane o wykonaniu kary z akt Wp dot. III K 312/19, dane z NOE SAD - dane z opinii o skazanym z ZK i informacji o orzeczeniach i osadzeniach z CZSW BIS 	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

	- karta karna	Sąd uznał za wiarygodne te dokumenty załączone do akt sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, w większości są to bowiem dokumenty urzędowe.
5	- opinia o skazanym sporządzona przez Dyrektora ZK W. z dnia 24.04.2020r.	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały również z opinii sporządzonej przez Dyrektora ZK W. z dnia 24.04.2020r. Rzetelność tej opinii i prawdziwość danych w niej zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu, skoro sporządzona została przez kompetentną osobę, dysponującą wiedzą odnośnie zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym dokumentacją dotyczącą jego osadzenia.
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----
<p>37. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>		

Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku, wydany w sprawie III K 312/19, którym połączono karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie III K 160/19, karę jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 17/19 oraz karę jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 53/19	kara łączna 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku w sprawie o sygn. akt III K 312/19
2.	Wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku w sprawie II K 233/19 za czyn z art. 209 § 1a kk, popełniony w okresie od 29 czerwca 2018 roku do dnia 12 lutego 2019 roku	kara jednostkowa 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 233/19
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k. Sąd połączył karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku w sprawie o sygn. akt III K 312/19, wyżej opisanym w punkcie 36 oraz karę jednostkową 8 (ośmiu) miesięcy</p>		

pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 233/19, wyżej opisanym w punkcie 37 i wymierzył w ich miejsce skazanemu B. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

W związku ze zmianą od 01 lipca 2015 roku przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 roku z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą

datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku.

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego B. S., ponieważ już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu (od 1 lipca 2015r.) zapadły wobec niego prawomocne wyroki skazujące, wyżej opisane w pkt od 31 – 37. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można teoretycznie stosować zarówno przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 01 lipca 2015 roku, jak i w starym brzmieniu, tj. obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku, jednak tylko w sytuacji, gdyby te ostatnie przepisy, czyli sprzed 1 lipca 2015 roku, okazały się względniejsze dla skazanego w rozumieniu art. 4 § 1 k.k.

Zgodnie z cytowanym wyżej art. 19 wymienionej wyżej ustawy nowelizacyjnej, przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Rozważając dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego B. S. na podstawie poprzednio obowiązujących

przepisów co do zapadłych względem skazanego wyroków, stwierdzić należało, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania wyroku łącznego obejmującego wszystkie kary wymierzone w sprawach opisanych w części 1.1 uzasadnienia w pkt od 1 do 37.

Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30.06.2015 r. zostały określone w art. 85 k.k. i nast. k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku

(kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

W świetle opisanej sytuacji procesowej skazanego, stwierdzić należało, że w tych okolicznościach nie ma warunków do wydania wyroku łącznego wobec skazanego B. S. według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r., obejmującego grupę skazań objętych wydanym już wcześniej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 maja 2012 roku, wydanym w sprawie XVI K 65/12 - z grupą skazań, czy skazaniami, jakie zapadły wobec B. S. po wydaniu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI K 65/12, a więc po dniu 7 maja 2012 roku. Zważyć bowiem należy, iż wszystkie kolejne jednostkowe skazania (opisane wyżej w części 1.1 w punktach 31, 32, 34, 35, 37) dotyczą czynów popełnionych w latach od 2017 do 2019 roku, a więc już po wydaniu ostatniego z wyroków jednostkowych objętych wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 maja 2012 roku wydanym w sprawie XVI K 65/12. Powyższe powodowało brak warunków do wydania wyroku łącznego, według przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015r., obejmującego wszystkie skazania jakie objęte zostały wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 maja 2012 roku, wydanym w sprawie XVI K 65/12 ze skazaniami, jakie zapadły już po wydaniu tego wyroku łącznego. Powodowało to konieczność umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w zakresie prawomocnych skazań wymienionych w pkt od 1 do 30 części 1.1 uzasadnienia, a to na

podstawie art. 85 § 1 - 3 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego (punkt 4 części rozstrzygającej wyroku). W zakresie wyroków opisanych w punktach od 1 do 30 wskazać bowiem należy, iż kary orzeczone tymi jednostkowymi, czy też łącznymi wyrokami zostały w całości wykonane, a zatem nie została spełniona przesłanka z art. 85 § 2 k.k. umożliwiająca według przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r. (mających zastosowanie w niniejszej sprawie) objęcie ich przedmiotowym wyrokiem łącznym. Niektóre ze wskazanych w pkt 1 – 29 części 1.1 uzasadnienia prawomocnych skazań zostały ponadto już objęte wyrokami łącznymi, opisanymi wyżej w pkt 8, 15, 27 i 30, zatem zachodzi negatywna przesłanka połączenia w postaci powagi rzeczy osądzonej, brak było bowiem podstaw do wydania w zakresie tych skazań wymienionych w pkt 1 – 30 nowego wyroku łącznego w związku z ostatnim skazaniem w sprawie II K 233/19, które zainicjowało z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego (na wniosek Dyrektora ZK we W.).

Natomiast w odniesieniu do prawomocnych skazań opisanych w części 1.1 uzasadnienia w punktach od 31 do 37, zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego według przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015r.

Sąd uznał, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego

w stosunku do kary łącznej 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku w sprawie o sygn. akt III K 312/19 oraz kary jednostkowej 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 233/19.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), czyli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016r.). Zgodnie z treścią art. 85 § 3 k.k. jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Regulacja wprowadzona przepisem art. 85 § 2 k.k. i art. 86 § 4 k.k., powoduje, że podstawą orzeczenia kary łącznej

są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 art. 85 k.k., przy czym zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1 – 3 art. 86 k.k. stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Wobec powyższego, ustalając, że obecnie podlega wykonaniu wobec skazanego B. S. jedynie kara łączna 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03 września 2019 roku w sprawie o sygn. akt III K 312/19 oraz kara jednostkowa 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 04 grudnia 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 233/19, możliwe było połączenie tych jednorodząjowych wymierzonych kar pozbawienia wolności za przestępstwa osądzone w sprawach opisanych wyżej w pkt 36 i 37, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym były wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kara łączna i jednostkowa za w/w przestępstwa, czyli kara łączna 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym oraz kara jednostkowa 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, co też Sąd uczynił na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art.

569 § 1 i 2 k.p.k., wymierzając w ich miejsce skazanemu B. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, a pozostawiając odrębnemu wykonaniu na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 sentencji wyroku w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym. Sąd uznał jednocześnie, że w odniesieniu do wskazanych wyżej podlegających łączeniu kary łącznej i kary jednostkowej, wskazanych w pkt 36 i 37, nie zachodzi negatywna przesłanka wymierzenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. (i to także przy uwzględnieniu zmian tego przepisu od 15 kwietnia 2016r.), a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i danych dotyczących odbywania przez skazanego kar w poszczególnych sprawach.

38. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zaznaczyć należy, iż Sąd na podstawie art. 573 § 2 k.p.k. w zw. z art. 451 k.p.k. prowadził rozprawę o wydanie wyroku łącznego pod nieobecność skazanego, który został prawidłowo zawiadomiony i nie wniósł o doprowadzenie go na rozprawę, mimo pouczenia o takiej możliwości, uznając za wystarczającą obecność obrońcy, którego Sąd wyznaczył skazanemu z urzędu.

Zastrzec na wstępie trzeba także, iż celem postępowania w sprawie o wydanie wyroku

łącznego jest nie tyle polepszenie sytuacji skazanego, ale jej uporządkowanie. To zaś, czy lub w jakim zakresie wymiar orzeczonej kary łącznej będzie skutkiem absorpcji kar mniej surowych przez najsurowszą albo skutkiem kumulacji wszystkich podlegających łączeniu kar jednostkowych zależy od okoliczności, o których poniżej. Trzeba bowiem wyjaśnić, iż nie można zgodzić się z poglądem, że interes ten polega na orzekaniu kary łącznej w sposób maksymalnie korzystny dla skazanego.

W myśl art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. - „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności”.

Zatem, zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałyby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma

przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary”(zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające

łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowy – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por.

postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną, jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt II K 102/18, II K 367/18 (objęte wyrokiem łącznym wydanym w sprawie III K 160/19), II K 17/19, II K 53/19 (objęte wyrokiem łącznym wydanym w sprawie III K 312/19), a także w sprawie II K 233/19, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (przestępstwa niealimantacji z art. 209 § 1a k.k. - II K 102/18, II K 367/18, II K 233/19 oraz przestępstwa przeciwko mieniu - II K 17/19, II K 53/19), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łącznymi karami osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu, nie zachodziła bliskość czasowa, bo zostały popełnione na przestrzeni od dnia 21 marca 2017 roku do dnia 12 lutego 2019 roku. Brak zbieżności czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego B. S. w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i

4 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar, czyli kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie III K 312/19 do sumy łączonych kar).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlegają już poprzednio orzeczone kary łączne, a nie jednostkowe, to okoliczność ta nie pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kar łącznych w wyrokach jednostkowych) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar łącznych, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego B. S., zważyć należy, iż skazany nie wyciąga wniosków z poprzednich skazań, wszak czyny osądzone wyrokami wydanymi w sprawach II K 102/18, II K 367/18, II K 17/19, II K 53/19 i II K 233/19 zostały popełnione w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia reszty kary łącznej orzeczonej w sprawie XVI K 65/12 i jak wynika z opinii o skazanym wydanej przez zastępcę dyrektora jednostki penitencjarnej, w której skazany odbywa karę, a którą przytoczono na wstępie, prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest umiarkowanie pozytywna.

Z opinii o skazanym - sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika bowiem, że zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności jest zmienne (był i nagradzany, i karany dyscyplinarnie), proces jego resocjalizacji przebiega wolno. W czasie odbywania kary zmieniono mu typ zakładu karnego z półotwartego na zamknięty z uwagi na zażycie środka odurzającego. Mimo zdiagnozowanego wcześniej problemu uzależnienia alkoholowego, obecnie nie jest zainteresowany kontynuacją terapii. Pracuje w zakładzie karnym odpłatnie u kontrahenta zewnętrznego ((...) SA) w pełnym systemie konwojowania, sumiennie wywiązuje się z obowiązków pracowniczych. Wprawdzie obecnie skazany nie stwarza większych problemów, jednak proces jego resocjalizacji z uwagi na wielokrotną karalność przebiega wolno, a

sam skazany niewątpliwie dość dobrze dostosował się do warunków więziennych i panujących w izolacji więziennej reguł.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji - bliżej zasady kumulacji - odnośnie opisanego w pkt 1 sentencji zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k. **karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.**

Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności, wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji, odnośnie zbiegu ustalonego w pkt 1 wyroku, należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczone w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnie cele

zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.

Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego odnośnie zastosowania zasady pełnej absorpcji, ponieważ skazany nie zasługuje na takie premiowanie, jako sprawca niepoprawny, który nie potrafił wykorzystać szansy, jaką otrzymał w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia reszty kary w sprawie XVI K 65/12 i popełnił kolejne przestępstwa, osadzone wyrokami w sprawach II K 102/18, II K 367/18, II K 17/19, II K 53/19 i II K 233/19, w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem. Nie można też zapominać, że skazany rozpoczął odbywanie kary w warunkach zakładu półotwartego, jednak nie sprawdził się w warunkach zmniejszonego dozoru – zażył środek odurzający. Powyższe wskazuje, że z dużą ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego w ramach jego resocjalizacji, co utwierdza w przekonaniu, że skazany nie zasługuje na orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem absorpcji.

39. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

-----		-----	
40. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym			
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu B. S. okres wykonywania kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie III K 312/19 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 13 lutego 2019 roku godz. 18.20 do dnia 01 marca 2019 roku godz. 18.20 i od dnia 24 maja 2019 roku godz. 18.20 do – nadal, pozostawiając do decyzji Administracji Zakładu Karnego określenie daty, od której należy liczyć początek odbywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 niniejszego wyroku.		
3.	Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym – Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu.		
4.	Na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych		

innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Zaznaczyć należy, analizując warunki do wydania wyroku łącznego wobec B. S. według zasad obowiązujących w czasie orzekania, że nie podlegały łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach opisanych wyżej w pkt 36 i 37, kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego pozostałymi wymienionymi na wstępie wyrokami, ponieważ te pozostałe kary zostały w całości wykonane - i jest to obecnie – według zasad wymiaru kary łącznej – przesłanka negatywna postępowania o wydanie wyroku łącznego, skutkująca koniecznością umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie, co też Sąd uczynił w punkcie 4 wyroku na podstawie wskazanych przepisów.

1. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
5.	<p>Na podstawie art. 616 § 1 k.p.k., art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 1, 2, 4, 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 147,60 zł w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.</p> <p>Obrońca złożyła stosowny wniosek, a więc orzeczenie o kosztach nieopłaconej nawet w części pomocy</p>

	prawnej udzielonej skazanemu z urzędu było konieczne, przy uwzględnieniu stawek podstawowych, mając na uwadze charakter sprawy i nakład pracy niezbędny do przygotowania obrony.
6.	<p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolniono skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrano od niego opłaty.</p> <p>Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrał od niego opłaty, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego długoterminowej kary pozbawienia wolności.</p>

2. **PODPIS**

Poznań, dnia 7 lipca 2020r

Sędzia Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień i w systemie (urlop sędziego od dnia 26 czerwca do 9 sierpnia 2020r.);
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem proszę doręczyć wnioskodawcy;
3. Przedłożyć Przewodniczącemu Wydziału z apelacją lub za 14 dni od doręczenia w celu uprawomocnienia.

Poznań, dnia 7 lipca 2020r. Sędzia Dorota Biernikowicz